

med støtte fra hr. Simon Emil Ammitzbølls parti, som jo også selv havde været med til at fremlægge den som regeringsparti.

Derfor forstår jeg ikke hr. Simon Emil Ammitzbølls anfægtelser. Jeg har fuld tillid til den sagsbehandling, der har fundet sted, og mener, at det er sket under retssikkerhedsmæssigt absolut betryggende forhold.

Kl. 13:42

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:42

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ja, man kan jo bare først nikke til, at alt, hvad statsministeren lige sagde, er korrekt. Det er også fremgået af den offentlige debat den sidste halvanden uges tid. Det er den ene ting. Derefter kan man så ryste på hovedet over, at statsministeren ikke deler de bekymringer, som hans egen integrationsminister, fru Birthe Rønn Hornbech, har givet udtryk for i den her anledning.

Når nu statsministeren overhovedet ikke mener, der er nogen retssikkerhedsmæssige bekymringer med hensyn til det her, kunne vi så i det mindste ikke få statsministeren til at trække sine påstande om, at det ligesom er almindelig praksis i et retssamfund, at administrative beslutninger også kan omgøres administrativt, tilbage? Det har jo været kritiseret af professor Henning Koch fra Københavns Universitet, og det har været kritiseret af Jens Vedsted-Hansen fra Aarhus Universitet.

Er det ikke på sin plads at sige, at i et retssamfund er det altså sådan, at administrative afgørelser kan omstødes af domstolene, og at man i hvert fald har ret til at klage til domstolene over administrative afgørelser for at få dem ændret?

Kl. 13:43

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:43

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har ikke på noget tidspunkt udtalt mig om, at det skulle være almindelig praksis, at man ved administrativ beslutning kan omgøre administrative afgørelser. Jeg har tværtimod understreget, at vi her befinder os i en helt ekstraordinær situation, der kræver ekstraordinære foranstaltninger, for sagen er jo den, at vi taler om sager, hvor efterretningsstjenesten er involveret og af mange gode grunde ikke er i stand til at lægge alle oplysninger frem, og derfor må man bruge en særlig procedure. Det var et meget bredt fler-

tal i Folketinget enig om, herunder hr. Simon Emil Ammitzbølls eget parti, i juni 2002, da vi vedtog loven, og der er for mig at se ikke noget, der har ændret sig, siden vi vedtog den i 2002.

Kl. 13:44

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:44

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ja, svar skal man måske ikke forvente. Det er jo også en spørgetime. Spørgsmål og svar plejer dog at hænge sammen, men jeg prøver igen. Det er jo sådan, at i et retssamfund har borgeren mulighed for, at administrative afgørelser kan indklages for en domstol. Det kan ikke ske her. Lige meget hvem der har stemt for det i 2002, er det et brud på retsstatens principper.

Nu ved jeg godt, at statsministeren ikke har læst jura, men det skal ikke være nogen undskyldning, når man har været statsminister i mere end 6 år, at man ikke går ind og forsvarer retssikkerheden. Jeg synes, det er beskæmmende, at vi ikke sammen kan sige: Ytringsfriheden, den vil vi gerne forsvare. Jo, det kan vi godt. Samtidig vil vi også forsvare retssikkerheden. Hvis vi skal have en kamp mellem demokratiet og dem, som ikke vil demokratiet, bør vi stille os på demokratiets side, både i spørgsmålet om ytringsfrihed og i spørgsmålet om retssikkerhed.

Kl. 13:45

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 13:45

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg deler slet ikke hr. Simon Emil Ammitzbølls påstand om, at det her skulle være betænkeligt for retssikkerheden. Jeg mener tværtimod, at det i den særlige situation, som det er, når vi taler om forsøg på alvorlige forbrydelser, er absolut betryggende for retssikkerheden, at det foregår på den her facon.

Der er jo tale om, at der finder en grundig sagsbehandling sted. Derefter er der to ministre, som uafhængigt af hinanden tager stilling til, om de pågældende personer er til fare for statens sikkerhed og andet. Det er først justitsministeren og så integrationsministeren. Hvis de fastslår, at de pågældende er til fare for rigets sikkerhed, kan Udlændingesservice træffe en beslutning om udvisning, der så i øvrigt kan påklages til Integrationsministeriet. Jeg mener, der er lagt alle de mekanismer ind, der skal til for at